

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Leto LXXVI | 2. julija 2017 - Buenos Aires, Argentina | Št. 2

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

DAN DRŽAVNOSTI | Praznovanje v Slovenski hiši

Franci Žnidar

Preteklo soboto 24. junija, na predvečer slovenskega državnega praznika, je društvo Zedinjena Slovenija pripravilo praznični shod v spomin na dan, ko je v letu 1991 Republika Slovenija formalno postala neodvisna država. Takrat sta bili sprejeti Deklaracija o neodvisnosti Slovenije in Temeljna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Sveto mašo v zahvalo vsega dobrega in s prošnjo, da bi se obnovile kreposti, ki so bile običajne pri našem narodu, je v cerkvi Marije Pomagaj, daroval msgr. dr. Jure Rode. Navzoči so bili predsedniki naših domov, bivši veleposlanik R.S. v Argentini prof. Avguštin Vivod, častni konzul R.S. v Entre Riosu Carlos Bizai in zastopniki naših organizacij. Petje je ubrano vodil pevski zbor Ex Corde. Po skupni molitvi, je podpredsednik Z.S. Andrej Golob v spremstvu Veleposlanice Republike Slovenije Jadranke Šturm Kocjan položil šopek nageljnov pred spomenik žrtvam revolucije in nasilja. Enominutni molk navzočih je bil poklon vsem, ki so darovali svoje življenje za doseg plemenitega in dragocenega narodnega cilja.

Akademija se je pričela z vstopom argentinske, slovenske in evropske zastave, ki si jih nosili dijaki Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka: Veronika Brula, Saši Selan, Lucija Vombergar, Tadej Kržišnik, Matija Godec in Tomi Miklič. Po petju obeh himen je napovedovalka Andrejka Vombergar Štrfiček povabila Andreja Goloba, da pozdravi navzoče v imenu organizatorjev slavlja. Spominjal nas je, kako smo pred 26. leti organizirano manifestirali in zainteresirali argentinske vplivne dejavnike, da bi Argentinska država čim prej priznala suverenost Republike Slovenije.

Sledile so besede Veleposlanice, v katerih je poleg pozdrava v imenu R.S., podala tudi zanimivo in obetajoče poročanje o splošnih dosežkih slovenske države, predvsem o teh pridobljenih v zadnjem obdobju. Za razvedrilo oči in razveselitev slovenskega duha je bil pripravljen odrski prikaz v besedi, pesmi in plesu. Pod vodstvom Marcela Brule so Natalija Podržaj, Nadja Jakoš, Magdalena

Mazières in Matija Brula recitali dela Tone- ta Rodeta (Tvoj sem), Franceta Papeža (Biti zdoma) in Hernandez-Debeljaka (odlomek Martin Fierra). Pevski zbor Ex Corde pod vodstvom Marte Selan Brula, je zapel s svojo običajno dinamiko: Pa se sliš', Kolo, Dajte, dajte in Na Golici.

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je otroška skupina Mladika iz Našega doma zaplesala s slikovito koreografijo na znano otroško skladbo Jaz sem muzikant. Biser večera je pa bila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija, ki bo v kratkem tudi dosegljiv v običajni papirnati platformi. Marjana Poznič Mazières je v imenu uredništva predstavila delo skupine. Z navdušenim aplavzom so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico. Skupno z Z.S. je ta večer bil tudi v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za toplo zakusko in dobro kapljico, ki je povzročila sprostitvev za razgovor. Njihova spretnost pri organizaciji slavlja je dala večeru svoj čar tako, da smo doživeli enkratno predvečer državnega praznika. Bog te živi Slovenija, in prav tako vse Slo- venke in Slovence!

KAKO STE OBELEŽILI DAN DRŽAVNOSTI?

Odgovorili so nam iz Cordobe

Tudi v Cordobi se je na nedeljsko jutro zaslišala slovenska himna. Kljub temu, da nam zima ne prizanaša z virusi, se nas je v sončnem nedeljskem jutru na osrednjem mestnem trgu zbralo več članov Slovenščine v Cordobi, študijske skupine, ki si prizadeva za prepoznavnost in širjenje slovenskega jezika in kulture.

K spomeniku San Martina smo položili cvetje in se tako s ponosom, spoštovanjem in hvaležnostjo poklonili 26-letnici slovenske samostojnosti. Mimoidoči so udeležencem in dogajanju namenili precej pozornosti in vprašanj.

V skupini, ki je svoje delovanje začela leta 2014 ob tečajih slovensščine, druženje ob prazničnih priložnostih vselej pospremimo z izmenjevanjem družinskih zgodb, obujanjem spominov in utrjevanjem vezi z domovino staršev in dedov.

Nedeljsko dopoldne smo nadaljevali ob slovenskem zajtrku in ga izkoristili za načrtovanje prihodnjih aktivnosti. Želimo si namreč, da bi tudi v tem drugem največjem argentinskem mestu in univerzitetnem središču, ki so ga slovenski priseljenci zaznamovali vse od dvajsetih letih preteklega stoletja, ljudem še odločneje približali Slovenijo in njeno kulturo. Zanimanja, zagnanosti in pri- ložnosti, kot ugotavljamo, namreč ne manjka.

✉ Pismo iz Entre Riosa

PARANA, 29 DE JUNIO DE 2017

Estimados!

Nos es muy grato enviarle fotos de los eventos que tuvieron lugar en Parana, organizados por la Asociacion Eslovena Triglav de Entre Rios.

Primero tuvo lugar un acto conmemorativo del 26° Aniversario de la Independencia de Eslovenia, frente al monolito ubicado en el Paseo Esloveno de la Plaza Alvear. Este acto conto con la presencia de integrantes de nuestra asociacion, colectividades amigas, autoridades, integrantes de fuerzas de seguridad y amigos de la asociacion. En el transcurso del mismo se inauguraron dos placas ubicadas a los lados del monolito, una de ellas con el escudo de Eslovenia y la otra, con el logotipo de nuestra Asociacion, ambas ejecutadas con la técnica del mosaikismo. Hizo uso de la palabra para recordar el acontecimiento, la Presidente de la Asociacion Eslovena Triglav de Entre Rios, Sra. Teresita Morales de Princich, resaltando la significacion de la fecha para los integrantes de la comunidad eslovena, instando a seguir trabajando en la difusion de la cultura

eslovena y agradeciendo a los asistentes por su presencia. Luego dirigio sentidas palabras la Sra. Olga Jordan, Vice-Presidente de la asociacion, que llegaron con emoción a los presentes.

Luego, como todos los años, nos reunimos en un almuerzo de camaraderia en un restaurant céntrico donde privo la amistad y la alegría, dando paso luego a los tradicionales sorteos y al final la degustacion detortas y un brindis por la República de Eslovenia, el pals de nuestros ancestros.

Afectuosamente,
Teresita Morales de Princich - Presidente
Carlos Savor - Secretario

DAN DRŽAVNOSTI Sprejem v rezidenci Veleposlanice R.S.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu je včeraj, 27. junija, v rezidenci veleposlanice organiziralo sprejem ob Dnevu državnosti Republike Slovenije. Uvodoma sta Rok Fink in Maruša Batagelj zapela argentinsko in slovensko himno.

Veleposlanica Jadranka Šturm Kocjan je v nagovoru poudarila, da letos praznujemo 25 let vzpostavitve diplomatskih odnosov med Slovenijo in Argentino. Predstavila je dosežke Slovenije v zadnjih letih na področju gospodarstva, športa in turizma ter pomen znamke "I feel Slovenia. Siento Eslovenia". Posebej je izpostavila "potico", kot svetovno "uspešnico" med slovenskimi dobrotami. Obiskovalci so lahko vzeli tudi recept za njeno pripravo.

Sprejema se je udeležilo okoli 70 gostov, prišli so namestnik ministra za zunanje zadeve g. Daniel Raimondi, direktor za Evropo g. Luis Pablo María Beltramino s sodelavci, predstavniki Province, deželnega parlamenta, diplomati, direktor za mednarodno sodelovanje gledališča Colon ter številni Slovenci.

KAKO STE OBELEŽILI DAN DRŽAVNOSTI? *Tako je bilo v naših šolah!*

Prešernova šola, Pristava

V nedeljo 25. junija smo na Pristavi imeli dvojno slavlje. Pri sveti maši, ki jo je daroval č. g. Robert Brest, smo molili za žive in pokojne očke. Sv. daritev je polepšalo otroško petje ob spremljavi štirih kitar (Saši Jelenc Vodnik, Mikaela Križ, Viki in Nataša Jerovšek). Povezovala je Lucija Debevec. Prvo berilo je bral Matej Modic, psalm Augusto Oblak in drugo berilo Martin Gaser. G. Brest je med pridigo otroke poklical k sebi in jim razložil pomen nekaterih bogoslužnih predmetov in kako ter zakaj se pokrižamo in poklekamo pred Najsvetejšim. Otroci so z zanimanjem poslušali in odgovarjali na vprašanja. Na povabilo g. Roberta so z veseljem poiskali svoje očke in dedke ter jih pokrižali na čelo. Presenetilo nas je! Marsikoga je ganil ta izredno lep obred. Vse je potekalo zbrano in v miru.

Kapela se je spremenila v dvorano. Najprej je voditeljica Prešernove šole Andrejka Papež Cordoba pozdravila vse navzoče. Nato se je odprl zastor in začela se je predstava. Otročki vrtca, prvega in drugega razreda so preko časovnega stroja ugotavljali, iz katere dobe naj bi bil njihov očka. Potem so se otroci tečaja ABC po slovensko, ki je letos pričel z rednim poukom, pogovarjali o različnih poklicih, ki jih imajo atki. Nato so učenci od tretjega do šestega razreda opisali, kakšen je super očka. Najstarejši so šaljivo predstavili pristavski simfonični orkester Počena struna. Sestavljali so ga klaviatura, kitara, trobenta in tolkala. Razveselili so nas z izvedbo suite o očkih in njihovih konjičkih. Pod vodstvom Saši Jelenc Vodnik so vsi otroci zapeli pesmi »Očka, moj očka« in »Sloveniji za rojstni dan«, ki jo je uglasbila in na klavirju spremljala Anka Savelli Gaser. Presenečeni, veseli in hvaležni učiteljicam (Luči in Zofi Skubic, Karolina Kenda, Viktorija Selan, Rotija Grbec Zarnik, Andrejka Papež Cordoba, Mimi Gorišek Caputo, Tatjana Rožanec in Monika Češarek Kenda) in Audio Pristava smo vsi navzoči zapeli Sloveniji »Kol'kor kapljic« in zavriskali. Končno smo se urejeno razšli, kot je to lepa slovenska navada.

Slavlje se je nadaljevalo z okusnim kosilom, ki so ga pod vodstvom Martina Križa pripravili Tone Tomaževič, Martin Zarnik, Nejko Skubic in Nejko Magister. Pristno domače je bilo. Mladina, mladci in mladenke so poskrbeli za postrežbo. Skoraj gotovo je vsemu temu pripomogel sv. Janez Krstnik, ki nam je poslal toplejše vreme sredi zime in ki mu v Argentini pravimo »veranito de San Juan«.

Od začetka do konca - lušno je bilo! Velika udeležba je dokazala, kako potrebujemo taka druženja. Še enkrat: Na zdravje, očka! Na zdravje, Slovenija!

Monika Češarek Kenda

Rožmanova šola v San Martinu

V Rožmanovi šoli v San Martinu smo se v soboto 24. junija ob koncu šolskega dne spomnili zgodovinskih dogodkov, ki so pripomogli, da je Slovenija postala samostojna država. Skupaj z učiteljicami in vsemi učenci smo z veseljem sprejeli slovensko zastavo in zapeli slovensko himno. V vrtcu so ob državnem prazniku naredili slovensko zastavo iz kolaža ter se pogovarjali, kako jo morajo spoštovati.

Učenke 4. razreda so recitirale pesem Hermana Germa "Domovina" in tako razložile, kaj vse razumemo pod to besedo. Voditeljica šole, Nina Pristovnik Diaz, je podala zgodovinski okvir in učence spraševala o svobodi. Učenci so pozorno poslušali in razmišljali o tem pojmu. Priznali so, da so svobodni, a da

Prešernova šola

Veronika Comito Gorišek

Rožmanova šola

Balantičeva šola

Lučka Oblak Čop

Slomškova šola

so za nekatere odločitve odvisni od staršev, ki zanje skrbijo. Za zaključek smo skupaj zapeli pesem Slovenija v svetu in zaželi Sloveniji vse najboljše!

Rožmanova šola

Balantičeva šola, San Justo

Vsakoletno srečanje ob tako velikem slovenskem prazniku utrjuje našo zavest in pripadnost narodu sredi katerega nas je Stvarnik postavil. V soboto 24. junija so se mladi šolarji, učitelji in družine Balantičeve šole zbrali v spodnjih prostorih Doma, da skupaj proslavijo 26. obletnico samostojnosti mlade države Slovenije.

Otroci iz vrtca, s pomočjo svojih učiteljic, so nam pristrčno predstavili kako je Bog ustvaril nebo in zemljo, noč in dan, in vsa živa bitja. Po ugotovitvah malčkov smo slišali, da je bilo: »Vse dobro!« Nato so v rokah zavihrale slovenske zastavice, saj so z veseljem rajanjem želeli nazdraviti Sloveniji. S prešernim ploskanjem smo pohvalili njihovo spontanost.

Šolarji 1., 2., 3. in 4. razreda pa so nas presenetili z ritmično vajo, ki je zahtevala od njih obilo pozornosti. Izvedli so jo brezhibno! Na koncu te so s škatlami - ovitimi v belo, modro in rdečo barvo – sestavili slovensko zastavo. Nato so nas poučili kaj je to domovina, ko so nam preko recitacije povedali, da je to najlepši kraj, kjer živeti si želiš. Pa še to, da se domovina danes smehlja saj je svobodna vsa. Presenečen še ni bilo konec! V nas so s svojo razigrano pesmijo privabili željo, da bi z njimi hodili en, dva, tri po prelepi Sloveniji. Seveda, smo vsi z vsem srcem izrekli: »Vse najboljše, Slovenija!«

Bogate besede ge. Alenke Belič Fantini, s katerimi je otroke spodbudila naj molijo za mir kakor fatimski pastirčki, so tudi v prisotnih prebudile odgovornost. Vsi smo dolžni graditi mir v srcih, vrednota za katero je slovenski narod plačal visoko ceno. Le tako bosta Slovenija in svet postala bolj polna pravičnosti, resnice in medsebojnega razumevanja.

Danica Malovrh

Slomškova šola, Ramos Mejía

V soboto 24. junija smo v Slomškovi šoli praznovali 26-letnico osamosvojitve Republike Slovenije.

Letos smo praznovanje pripravili malo drugače. Vse otroke smo povabili v gostinske prostore. Tam jih je čakala naša učiteljica zgodovine prof. Veronika Grabnar Pregelj. Na mizi je bila torta: bela, modra in rdeča. Na steni pa zemljevid sveta.

Najprej smo ugotovili, da ta torta nima prave slovenske zastave, saj nima grba. Dodali smo grb in analizirali njegov pomen. Otroci so poiskali na zemljevidu Slovenijo in nato še Argentino. Pozorno so poslušali, ko je ga. Veronika razložila kaj vse se potrebuje, da se lahko reče, da je neka država samostojna. Tako smo se naučili, da je potrebno najprej imeti lastno zemljo in na njej stalne prebivalce, svojo vlado, zastavo in himno. Pregledali smo v čem se razlikuje naša zastava od drugih, ki imajo iste barve, in seveda zapeli tudi slovensko himno!

Tako je potekala »ura zgodovine« naših otrok. Končno smo prišli do zaključka, da je ta praznik 26. rojstni dan Republike Slovenije. In kaj naredimo, ko praznujemo rojstni dan? Prižgemo svečko na torti in zapojemo Kol'kor kapljic... Vsi smo veselo zapeli in ugasnili svečko, potem pa rade volje pojedli torto!

Marcelo Brula

NAŠ POGOVOR

Jadranka Šturm Kocjan

Jadranka Šturm Kocjan, veleposlanica Republike Slovenije v Buenos Airesu, se je z nami pogovarjala v teh dneh, ko Slovenija slavi 26. obletnico osamosvojitve. Takole je povedala:

Najprej bi rada čestitala za nadaljevanje izdajanja Svobodne Slovenije in za napor, ki so ga vložili uredniki, da je časopis ponovno med nami. In to v novi, moderni obliki! Verjamem, da bo za koga morda težje dosegljiv, a prepričana sem, da bo za večino bralcev izdaja v elektronski obliki lažje in hitrejša dostopna. Natisne se pa tudi lahko brez večjih težav, če je kdo bolj navajen na "papir".

Srečno pot Svobodna Slovenija in veliko zadovoljstva ob prebiranju novic v slovenskem jeziku!

Kakšna je bila vaša poklicna in diplomatska pot pred prihodom v Buenos Aires?

Po končanem študiju psihologije in pedagogike sem se leta 1977 zaposlila na Gimnaziji Koper kot profesorica obeh predmetov, kjer sem poučevala 15 let in bila krajši čas tudi ravnateljica te šole. Dobrih 11 let sem bila predsednica Obalnega pedagoškega društva, ki je povezovalo več kot 1300 članic in članov in aktivna članica "Zelenih Kopa", nevladne okoljevarstvene organizacije.

Leta 1992 sem bila izvoljena za poslanko Državnega zbora Republike Slovenije. V Parlamentu sem bila predsednica odbora za Slovence v zamejstvu in po svetu ter članica več parlamentarnih odborov (za zunanjo politiko, enake možnosti, za šolstvo in poslovanje). Po končanem mandatu sem se 1997 zaposlila na Ministrstvu za zunanje zadeve. Med 1999 in 2004 sem bila generalna konzulka v Trstu, od 2004-2005 direktorica Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. Od 2005-2010 sem bila na Veleposlaništvu RS v Beogradu pooblaščenica ministra in namestnica veleposlanika ter eno leto odpravnica poslov. Med 2011 in

2015 sem bila veleposlanica v Romuniji. V Buenos Aires sem prišla oktobra 2015.

Kako ocenjujete odnose med Slovenijo in Argentino? Na katerih področjih so ti odnosi močnejši in na katerih šibki? Kaj menite, da je potrebno pri tem spremeniti?

Odnosi med državama so dobri, čeprav je na bilateralnem področju pobuda prevsem na naši strani. Pozna se, da Argentina nima svojega veleposlaništva v Ljubljani, temveč pokriva Slovenijo nerezidenčno iz Dunaja. Z Argentino odlično sodelujemo v multilateralu, predvsem na področju človekovih pravic in pri preprečevanju genocida. Delimo veliko skupnih vrednot na področjih promocije temeljnih svoboščin in delovanja demokratičnih institucij, o spoštovanju pravnih načel, reševanju konfliktov ter skrbi za mir in varnost v svetu.

Pred časom je bil ovira večji aktivnosti med državama tudi odnos, ki ga je Argentina imela do Evropske Unije, a to se z novo vlado spreminja na boljše, posebej je opazen interes za zaključek pogajanj med Mercosurjem in Evropsko unijo.

Katere druge države pokriva Veleposlaništvo v Buenos Airesu? Kako zanje skrbite?

Iz Buenos Airesa pokrivamo še Urugvaj, Paragvaj, Peru in Čile. Delovno področje je res široko in geografsko oddaljeno, zato je težko sproti slediti celovitemu dogajanju v omenjenih državah. Ekipa veleposlaništva je majhna, poleg mene le še ena diplomatka ter dve lokalni sodelavki, kar ne zadošča za tako velik obseg dela.

Poverilna pisma sem predala predsednikom vseh držav in v te države grem občasno, po potrebi na sestanke in druga srečanja. Vedno se pa srečam tudi s slovensko skupnostjo v teh državah in našimi častnimi konzuli, ki so tam. Pri delu nam občasno pomagajo delegacije EU in kolegi na ministrstvih za zunanje zadeve.

Te dni obeležujemo 26. obletnico osamo-

svojitve Republike Slovenije. Kakšne spomine ohranjate na tisti čas? Imate kako posebno anekdoto v zvezi s tem?

Na osamosvojitve imam najlepše spomine. To je bil nepozaben dogodek, ki je vzbudil prav posebna čustva. Presrečna sem, da sem lahko doživela sanje naših prednikov o neodvisni državi, saj se to lahko zgodi le enkrat v življenju vsakega naroda! Anekdota? Bolj dogodek, ki se mi je pripetil na dan razglasitve samostojnosti na Trgu Republike v Ljubljani oziroma dan kasneje. Tisti dan sem iz Kopa prišla v Ljubljano že dopoldne, ker smo imeli sestanek v zvezi z izvajanjem mature, ki je potekala v tistih dneh. Ker sem že bila tam, sem se odločila, da ne zamudim proslave in se po njej vrnem domov. A kot je marsikomu znano, so še isti večer pripadniki jugoslovanske vojske blokirali izhode iz glavnega mesta in zato so nam pristojni organi odsvetovali vožnjo iz mesta. Zato sem prespala v Ljubljani in se naslednji dan zgodaj zjutraj odpeljala v Koper. Dobro se spominjam, da sem se po cesti vozila popolnoma sama, ni bilo drugih avtomobilov, avtobusov ali tovornjakov. Nad mano so občasno nizko preleteli avioni in občutek res ni bil prijeten, saj nisem vedela, kaj se dogaja. Takrat ni bilo mobilnih telefonov, po radiu pa tako zgodaj tudi ni bilo svežih informacij. Zdelo se mi je, da sem na svetu popolnoma sama. Ko sem prišla do Črnega kala, je bila do Obale zapora in sem se zato odločila, da grem v Koper preko mejnega prehoda Hrpelje-Kozina v Italijo in nato do doma preko prehoda v Škofijah (tak način smo domačini večkrat uporabili, ko je bila turistična sezona), a so bile na prehodu barikade in tank. Obrnila sem se in uspela prepričati ljudi na Črnem kalu, da imam čez eno uro maturo in moram pridi do šole. Tako se vse srečno končalo, a ko sem zvečer gledala poročila, sem šele videla, kaj se je v resnici dogajalo na meji.

Lanski "Buenos Aires celebra Eslovenia" je bil najbrž med največjimi slavji srebrnega jubileja osamosvojitve. Kako ste to doživljali?

Res je. Poleg praznovanj v Sloveniji, smo v Buenos Airesu pripravili največji dogodek posvečen tej obletnici. Pravzaprav je bilo dogodkov v mesecu juniju več, kar sedem. Uspešni smo organizirali prihod nekaterih najuspešnejših slovenskih umetnikov in jih predstaviti v najlepših dvoranah v mestu, imeli smo dneve slovenskega filma in na Trgu Vatikan ob Colonu smo postavili umetniško razstavo fotografij o Sloveniji, ki si jo je ogledalo okoli 1 milijon ljudi. Za veliki finale pa je bila skupna prireditev na Avenidi de Mayo, kjer je zadelo slovenska pesem in so navdušile različne kulturne točke članov slovenskih društev v Argentini.

Bil je naporen, a najlepši mesec od začetka mojega mandata tukaj. Lepo je, če delujemo združeni in za skupen cilj. Še danes se mnogi spomnijo na te prireditve, mnogi Argentinci mi še sedaj pripovedujejo, kako so jih navdušila naša kultura, glasba, ples, film in seveda država kot taka.

Imeli ste čast in odgovornost, da ste tu v Buenos Airesu sprejeli predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja. Kako je do obiska prišlo? Kakšne vtise je Predsednik odnesel iz Argentine in pa seveda tudi od obiska naše skupnosti? Kakšni so po vašem mnenju sadovi tega obiska?

Na obisk predsednika Pahorja smo se pripravljali dlje časa, Predsednik mi je že na pogovoru v okviru priprav na službovanje v Argentini obljubil, da bo prišel na uradni obisk. Ker je bil to prvi obisk slovenskega predsednika tukaj, so bile priprave še posebej temeljite, zlasti z argentinsko stranjo. Obisk na tako visokem nivoju zahteva zelo podrobno pripravo, načrtovanje tako rekoč vsake minute predsednikovega gibanja, potrebno je natančno uskladiti vse dejavnosti. A argentinski protokol je zelo profesionalen, zelo so nam pomagali in menim, da je vse minilo brez napak. Predsednik

je bil navdušen, zelo je bil zadovoljen z razgovorom s predsednikom Mauricijem Macrijem, očaral ga je pogled iz balkona Case Rosade na mesto, Buenos Aires ga je prevzel. Dejal mi je, da mi zavida delo v tem svetovljanskem mestu. Sama sem dodala, da sem nekatere stvari videla prvič sedaj, ob njegovem obisku, ker sicer nimam veliko časa. Predsednik mi je dal "dober" nasvet za v prihodnje....a naj ostane nenapisan.

Najbolj pa je bil vesel druženja s Slovenci in še na letališču mi je pred odhodom dejal, da si ni mogel predstavljati, da bo vse tako prijetno in sproščeno. Pristrčen sprejem so mu pripravili na slovenski radijski oddaji Okence v Slovenijo, kjer je gospe Ani Ličen, dolgoletni sodelavki radia, osebno izročil knjige s prevodi njenih pesmi v slovenščino, ki so izšle v Sloveniji in jo s tem prijetno presenetil.

Prav posebno pa je bilo doživetje v Slovenski hiši in v Pristavi. Tam je Predsednik lahko občutil pristno druženje z našimi rojaki in ganjen je bil ob prisrčnih nastopih otrok v narodnih nošah in ob poslušanju brezhribne slovenščine. Naj priznam, da to razveseli prav vsakega, tudi mene vedno znova, ko pridem k vam.

Vsak predsedniški obisk okrepi sodelovanje med državama, a vedno je po njem potrebno poskrbeti za nadaljevanje dialoga in uresničevanje dogovorjenega. Tak obisk je tudi dobra podlaga za pripravo in izvedbo drugih podobnih srečanj na vladnem ali ministrskem nivoju.

Ali ste že imeli priložnost, da ste spoznali argentinsko podeželje? Kateri od krajev, ki ste jih obiskali, vas je najbolj presenetil?

Po Argentini sem do sedaj potovala le službeno, turistični ogledi večjih znamenitosti me še čakajo. Pravzaprav mi je vseč vse, kar sem do sedaj videla, čeprav se še moram navaditi na vaše velike razdalje. Moram pa priznati, da so me najbolj navdušile Bariloche, skoraj tako lepo je kot v Sloveniji. Všeč so mi tudi Cordoba, pa Tucumán, La Rioja in seveda Mendoza z nepreglednimi vinogradi in čudovitimi Andi v ozadju.

V času bivanja v Argentini se večkrat udeležujete prireditev v naši slovenski skupnosti. Kako se počutite med nami?

Dobro se počutim, sicer verjetno ne bi tako pogosto prišla na vaše prireditve. Ne prihajam samo po službeni dolžnosti, to že moram povedati, temveč predvsem zato, ker mi druženje z vami na nek način nadomesti mojo družino in prijatelje, ki so v Sloveniji. Ko sem z vami, se počutim prijetno, domače in razdalja od doma se zmanjša.

Arbitražno sodišče v Hagu je v četrtek sporočilo sklep o določitvi meje med Slovenijo in Hrvaško. Kaj pomeni ta odločitev?

Ta odločitev določa mejo med državama na kopnem in morju in z njo je Slovenija dobila dokončne meje vsega svojega ozemlja. Kot večina bralcev verjetno ve, se Slovenija in Hrvaška ves čas od osamosvojitve nista mogli dogovoriti o poteku meje, čeprav bi bil leta 2001 že skoraj sprejet parafiran sporazum Drnovšek-Račan, če ga Hrvaška kasneje ne bi zavrnila. Največji spor je bil glede meje na morju, ki še nikoli v zgodovini ni bila določena,

saj je v prejšnji državi šlo za skupno, jugoslovansko morje. Arbitražna je določila potek meje v Piranskem zalivu, dobili smo štiri petine zaliva. Pomembno je, da je to notranje morje, kar pomeni, da je to ozemlje Slovenije. Z odločitvijo arbitražnega sodišča je Slovenija dobila tudi stik oziroma neoviran dostop do odprtega, mednarodnega morja, kar jo utrjuje kot pomorsko državo. Tega sem kot Koprčanka še posebej vesela. Želim pa si, da bi obe državi spoštovali in uresničili določila arbitražnega sodišča, k čemur nas zavezuje tudi spoštovanje mednarodnega prava.

Hvala, gospa Veleposlanica, za pogovor in za vzpodbudne besede našemu časopisu! Želimo vam uspešno delo in lepo bivanje v Argentini!

IN MEMORIAM

Saša Hartman Golob

Nina Pristovnik Diaz

Da ne 3. marca nas je zapustila ga. Saša Hartman Golob, nekdanja učiteljica in voditeljica Rožmanove šole.

Naj ji Bog poplača vse, kar je storila za slovensko skupnost, posebno v Rožmanovi šoli, v kateri je z veseljem in ljubeznijo poučevala otroke, da bi ljubili in ohranili slovenski jezik, pesem, kulturo in spoznali lepote Slovenije.

Ga. Saša ali tía Saša, tako so jo tudi poznali, se je rodila 25. marca 1933 v Žužemberku.

Osem let je brezskrbno in veselo rasla v družini lesnega trgovca ter verne in dobre matere s sestro Matejo in bratom Vitalom. Zelo rada je imela otroke in se z njimi igrala. Bila je drobna, prijazna in čuteča. Vedno je nosila svojo pentljo v laseh. Pri svojih starih tetah in domačih je bila deležna veliko ljubezni.

Ljudsko šolo je obiskovala najprej v svojem rojstem kraju in jo zaključila pri sestrah redovnicah v Lichtenturnovem zavodu v Ljubljani, prav tako sestra Mateja, brat pa je bil v Marijanišču. Po končani ljudski šoli je ostala gojenka v Lichtenturnu, od koder je hodila na gimnazijo.

Ko so maja 1945 zapustili domovino je obiskovala begunsko gimnazijo, ki jo je ravnatelj Marko Bajuk ustanovil v Avstriji (najprej v Lienzu in nato v Špitalu).

Leta 1949 je družina prišla v Argentino. Nastanili so se v mestu Villa Ballester. Kmalu so s skupnimi močmi in delom zgradili svoj dom.

Ga. Saša je poleg redne službe obiskovala dve leti privatno trgovsko šolo. Na Instituto de Cultura inglesa je študirala šest let angleščino, na Goethe Institut pa štiri leta nemščino.

Ker je vedno spremljala svoje nečake v slovensko šolo v San Martinu, se je leta 1962 odzvala prošnji voditeljice ge. Katicice Kovač in začela poučevati v Rožmanovi šoli. Tako so bili deležni njene ljubezni ne samo štirje nečaki, ampak tudi drugi otroci. Učenci in učence so imeli go. Sašo tako zelo radi, da so si jo nekatere deklice izbrale za birmansko botro.

Leta 1974 se je poročila in uživala lepo življenje z možem Janezom Golobom. Rodila je sina Andrejčka, ki pa ga je Bog kmalu vzel k sebi.

Kljub preizkušnjam in trpljenju je ostala pokončna in jasna v znanju. Vedno je našla pot in si prizadevala za dobro. Vedno je bila pripravljena pomagati drugim. Podlaga pri vsem njenem prizadevanju je bila vera in prava lestvica vrednot.

Ostala je zvesta narodnim in verskim izročilom in se je 33 let žrtvovala za otroke, jih vzgajala, učila z veliko ljubeznijo in doslednostjo. S svojimi idejami je veliko pripomogla k uspehu šole. Vesela je bila, da so nekdanje učenke nadaljevale njeno delo.

Gospa Saša! Ostala nam boste svetel vzor.

SLOVENSKA POEZIJA NA KNJIŽNEM SEJMU

Rok Fink

Slovenska poezija je bila prisotna na Mednarodnem knjižnem sejmu v Buenos Airesu, in to v ponedeljek prvega maja. »La noche eslava« je bil dogodek krščen in na programu je bila književnost Rusije, Bolgarije, Poljske in seveda naša.

Pablo Arraigada je predstavil zbirko »Biblioteca Eslovena« založbe »A pasitos del fin de este mundo« iz mesta Quilmes. S finančno pomočjo Trubarjevega sklada so bile do sedaj izdane tri knjige: »La canción eslovena« (Karel Destovnik-Kajuh), »Romance primaveral y otros poemas« (Josip Murn) in »Baladas y romances« (Anton Aškerc). Prvi dve knjigi sta dvojezični, slednja je pa samo v kastiljskem prevodu. Omenil je tudi eno delo objavljeno v zbirki »Eslavanguardia«, v katerem Bolgarec Geo Milev v poeziji September opiše prvi protifašističen upor na svetu. Bral je Bearley-a Stone-a, Milev-a (odlomke »Septembra«) in pa, v slovenščini, Murnovo »Od Save mrzel veter že zavel je«.

Brez Julie Sarachu pa skoraj ni literarne prireditve o slovenski pesnitvi. Prodajale so se zbirke založbe Gog y Magog, za katere že vsi vemo. Julia se nam je predstavila z recitacijo prevodov v kastiljščino. Prebrala je kratko antologijo pesmi Karla Destovnika-Kajuha z nekako uprizoritvijo trenutka, ko bi bil Kajuh padel pod nemško kroglo, potem tudi Svetlano Makarovič in pa Sašo Vegri (vsi Julijini

prevodi s pomočjo Mojce Jesenovce pri Makarovičevi in podpisanega pri ostalih drugih dveh). Z nizom izbranih pesmi je želela nekako predstaviti zgodovinski potek od druge svetovne vojne do povojnega položaja, in tako naprej do eksistencializma Makarovičeve. Predstavitev teh zgodovinsko-literarnih procesov povezanih s socialno-političnimi, je nekako osnutek obširnejšega dela, ki je njena doktorska teza na Buenosaireski univerzi. Za branje v slovenščini je priskočila na pomoč Maja Vukšanović, tako kot pri omenjeni uprizoritvi.

Za zaključek je Daniel Inger s svojo harmoniko izvajal slovanske pesmi. Med publiko, ki je napolnila prostor, sta bila tudi slovenski častni konzul v Paraná Carlos Bizai in soproga, žal pa, kot običajno... nič »naše« udeležbe.

OSEBNE NOVICE

ROJSTVA

6. maja, **Alexander Hrovat**
mamica Solange Del Campo in ati Ivan

13. junija, **Lola Ponte**
mamica Lucijana Čop in ati Facundo

27. junija, **Agustin Tomaž Štrubelj**
mamica Nevenka Pavlovčič in ati Matjaž

30. junija, **Santiago Miguel Gaser**
Andrejka Puntar in ati Adrian Gaser

DIPLOMA

V ponedeljek 15. maja 2017 je na Fakulteti za agronomijo Univerze v Buenos Airesu končal študije **Tomaž Leber** in prejel naslov »Ingeniero agrónomo«. Diplomiral je z uspešno

diplomsko nalogo pod naslovom »Comportamiento agrónomo-productivo y de calidad de dos genotipos de lechuga mantecosa en distintos sistemas de producción«.

POROKE

4. marca, **Saši Ayerbe Rant** in **Juan Manuel Hernández** v cerkvi Nuestra Señora de la Merced, Villa Ballester.

11. marca, **Paula Ortiz** in **Aleks Mele** v cerkvi San Isidro Labrador, C.A.B.A.

SMRTI

5. februarja, **Marjana Stanjko Gallo**
11. februarja, **Mimi Kočar**
6. aprila, č.g. **France Himmelreich**

Spoštovani bralci

Predstavljamo vam tiskano novo Svobodno Slovenijo. Prve tri številke prejmete brezplačno, prosimo vas, da nas v naslednjih 2 tednih obvestite, ali želite tudi vnaprej prejemati tak tiskan izvod. To lahko storite po emailu na naslov svobodna.ba@gmail.com, preko obrazca na spletni strani (kliknite na »Pišite nam«), preko raznašalcev ali pa odbornikov v vašem slovenskem domu. Naročnina za tisk do konca leta 2017 znaša \$ 500.-

Prijazen pozdrav, *Odbor Zedinjene Slovenije*